

Sygn. akt IV KK 427/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSA del. do SN Mariusz Młoczkowski

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga
w sprawie skazanego **A. W.**

w przedmiocie zarządzenia wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 3 czerwca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 sierpnia 2013 r., zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w R. z
dnia 15 maja 2013 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 15 maja 2013 r. orzeczono wobec
A.W. wykonanie 60 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w miejsce kary 4
miesiące ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele
społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, orzeczonej wyrokiem Sądu
Rejonowego w R. z dnia 7 kwietnia 2005 r.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany.

Sąd Okręgowy w G., po rozpoznaniu zażalenia, postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2013r. uchylił zaskarżone orzeczenie i umorzył postępowanie wykonawcze. W uzasadnieniu wskazał, że wyrok skazujący A. W. uprawomocnił się w dniu 15 kwietnia 2005r., wobec czego – powołując art. 103 § 1 pkt 3 k.k. – przyjął, że w dniu 15 kwietnia 2010r. nastąpiło przedawnienie wykonania kary.

Postanowienie Sądu Okręgowego zaskarżył kasacją na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny. Orzeczeniu temu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie prawa materialnego, tj. art. 103 § 1 pkt 3 k.k., polegające na jego błędnym zastosowaniu w postępowaniu wykonawczym wobec A. W., skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 7 kwietnia 2005r., sygn. VI K .../05, prawomocnym w pierwszej instancji z dniem 15 kwietnia 2005r., na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, co skutkowało wydaniem wobec niego – na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. – niesłusznego postanowienia o umorzeniu postępowania wykonawczego z powodu przedawnienia wykonania tej kary, mimo iż nie upłynęło od uprawomocnienia się tego wyroku 10 lat. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację Prokuratora Generalnego należało uznać za w pełni zasadną, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego orzeczenia.

Przedmiotowe postanowienie mogło zostać zaskarżone kasacją przez Prokuratora Generalnego, zgodnie z art. 521 § 1 k.p.k. Zachowany został również sześciomiesięczny termin określony w art. 524 § 3 k.p.k., a więc kasacja na niekorzyść skazanego mogła zostać uwzględniona.

W niniejszej sprawie wyrok, którym orzeczono karę ograniczenia wolności uprawomocnił się w dniu 15 kwietnia 2005r. Zgodnie z art. 103 § 1 pkt 3 k.k., przedawnienie wykonania kary ograniczenia wolności następuje w wypadku, gdy od uprawomocnienia się orzeczenia ją wymierzającego upłynęło 10 lat. Tymczasem, Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu uznał, z niezrozumiałych względów powołując się na ten przepis, że przedawnienie wykonania kary nastąpiło w dniu 15 kwietnia 2010r., a więc po upływie jedynie 5 lat od uprawomocnienia się wyroku. Mając na względzie treść art. 103 § 1 pkt 3 k.k., wbrew stanowisku Sądu *ad quem*,

nie można było stwierdzić przedawnienia wykonania kary ograniczenia wolności, wobec czego umorzenie postępowania wykonawczego było całkowicie bezpodstawne. Dlatego też oczywiście zasadny był zarzut skarżącego, że procedując w sprawie Sąd Okręgowy dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego art. 103 § 1 pkt 3 k.k., mającego decydujący wpływ na treść postanowienia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd odwoławczy powinien unikać uchybień będących podstawą uwzględnienia kasacji, a ponownie rozpoznając zażalenie A. W. na zasadach ogólnych, respektować obowiązujące regulacje materialnoprawne i procesowe.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w części dyspozytywnej wyroku.